

2 Οκτωβρίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΜΑΡΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ,
2. ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΗΣ,
3. ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ,

Αιτητές,

v.

1. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΔΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ,
2. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 851/89).

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Διαφορά Δημοσίου Δικαίου — Το Δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας αναφορικά με πράξεις ή αποφάσεις που εμπíπτουν στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου — Η αιτίτηση των αιτητών για απόκτηση μισθών δεν αφορούσε την άσκηση δημόσιας εξουσίας αλλά αφορούσε σχέση ιδιωτικού δικαίου και ως εκ τούτου δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

5

Αίτηση ακυρώσεως — Αντικείμενο — Οριστική πράξη — Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να είναι οριστική για να μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως ακυρώσεως.

10

Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αναφέρονται περιληπτικά στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Hadjikyriakou v. Hadjiapostolou, 3 R.S.C.C. 89,

Valana v. Republic, 3 R.S.C.C. 91,

Mahlouzarides v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2342.

5 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Υδατο-
προμηθείας Λευκωσίας με την οποία απορρίφθηκε αίτημα των
10 αιτητών για καταβολή απολαβών κατόπιν αναπροσαρμογής των
μισθών τους.

A. Παπαχαραλάμπους, για τους Αιτητές.

15 A. Τριανταφυλλίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση Αρ. 2.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή τους αυτή οι αι-
τητές ζητούν ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης του Συμ-
20 βουλίου Υδατοπρομηθείας Λευκωσίας, ημερομηνίας 22.9.1989.
Οι αιτητές απέσυραν την προσφυγή εναντίον του Γενικού Ει-
σαγγελέως.

Οι αιτητές είχαν ζητήσει από το Συμβούλιο με επιστολή τους
25 ημερομηνίας 11.9.1989, την καταβολή απολαβών που ισχυρίζο-
ντο ότι δικαιούνταν κατόπιν αναπροσαρμογής των μισθών
τους. Με επιστολή του, ημερομηνίας 22.9.1989, το Συμβούλιο
πληροφορούσε τους αιτητές ότι δε συμφωνούσαν με το αίτημα
αυτό, το οποίο και κατ' αρχή απορρίπτετο αφού το Συμβούλιο
30 είχε καταβάλει στους αιτητές όλα τα ποσά τα οποία edικαιού-
ντο. Η επιστολή συνέχιζε να αναφέρει όμως ότι το θέμα θα με-
λετηθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο σε συνεδρία του, και οι αι-
τητές θα ετύγγαναν σχετικής απάντησης.

35 Ο κ. Τριανταφυλλίδης για το Συμβούλιο στη γραπτή αγόρευ-
σή του, υποστήριξε την προδικαστική ένσταση που αναφέρεται
στη γραπτή ένστασή του, ότι η προσβαλλόμενη πράξη emπίπτει
στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου, και όχι του δημόσιου δικαί-
ου ώστε το Δικαστήριο να στερείται δικαιοδοσίας.

40 Η εισήγηση αυτή με ευρίσκει απόλυτα σύμφωνο, αποτελεί γε-
νική αρχή του Διοικητικού Δικαίου, ότι "πράξη ή απόφαση" στα
πλαίσια του άρθρου 146 αποτελεί πράξη ή απόφαση στα πλαί-
σια του Δημόσιου Δικαίου και δεν περιλαμβάνει πράξη ή από-

φαση στα πλαίσια του ιδιωτικού δικαίου. Αυτό προκύπτει από τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου *Hadjikyriakou v. Hadjiapostolou*, 3 R.S.C.C. 89, *Valana v. The Republic*, 3 R.S.C.C. 91, *Mahlouzarides v. Republic* (1985) 3(D) C.L.R. 2342 στη σελίδα 2346:

5

"The Supreme Constitutional Court adopted a practical test to chart the line of demarcation between decisions in the domain of public and private law. It revolves round the primary object of the act or decision. If the decision is primarily aimed to promote a public purpose if falls in the domain of public law; otherwise in that of private law. Naturally the public has a livelier interest in public purposes."

10

Επιπλέον αναφέρομαι στο Διοικητικό Δίκαιο Δεληκωστόπουλου, τεύχος Α, σελίς 149-150:

15

"Πράξεις δημοσίας εξουσίας και πράξεις ιδιωτικής διαχειρίσεως.

20

Αι νομικαί πράξεις, τας οποίας ενεργεί η διοίκησις, είναι δυνατόν να διακριθούν εις δύο κατηγορίας.

(α) Εις εκείνας διά των οποίων η διοίκησις ασκεί δημοσίαν εξουσίαν .....

25

(β) Εις εκείνας διά των οποίων η διοίκησις, δρώσα εν ιστομία έναντι των ιδιωτών δεν επιβάλλει τι εις αυτούς αλλά διαχειρίζεται την δημόσιαν περιουσίαν. Ειδικότερον ενταύθα, περιλαμβάνονται αι πράξεις διαχειρίσεως της ιδιωτικής περιουσίας της πολιτείας και περαιτέρω όσαι πράξεις συνδέονται με την λειτουργίαν δημοσίας τινός υπηρεσίας, αλλά ετελέσθησαν κατά τους κανόνας του ιδιωτικού δικαίου (π.χ. πρόσληψης προσωπικού διά συμβάσεως εργασίας)."

35

Στην παρούσα περίπτωση πιστεύω το θέμα της μισθοδοσίας των αιτητών σχετικά μάλιστα με τις αναφερθείσες συμβάσεις, δεν αφορά την άσκηση δημοσίας εξουσίας αλλά αφορά σχέση ιδιωτικού δικαίου των καθ' ων η αίτηση.

40

Παρόλον ότι η πιο πάνω απόφασή μου οδηγεί στην απόρριψη της προσφυγής, ώστε να μη χρειάζεται να υπεισελθώ στα άλλα θέματα που εγείρονται, εν τούτοις θέλω να παρατηρήσω ότι και η δεύτερη προδικαστική ένσταση φαίνεται να ευσταθεί. Από

το περιεχόμενο και τη διατύπωση της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι δεν πρόκειται για οριστική απόφαση επί του θέματος αλλά για κατ' αρχήν άποψη, πάνω στην οποία θα ελαμβάνετο μελλοντικά τελική απόφαση.

5

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.